

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ ΡΟΔΟΥ

(ασφαλιστικά μέτρα)

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

1) Του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών, που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα (οδός Νίκης 5-7 Α.Φ.Μ. 090165560) και εν προκειμένω και από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Ρόδου (Γ. Μαύρου 2, Ρόδος).

2) Της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), ως εκπροσώπου του Ελληνικού Δημοσίου, η οποία εδρεύει στην Αθήνα (Καραγεώργη Σερβίας αρ. 10, ΑΦΜ 997073525) και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Διοικητή αυτής, που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα (άρθρα 1 παρ. 1, 36 παρ. 1 και 43 ν. 4389/2016), και στην προκειμένη περίπτωση και από τον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. Ρόδου (Γ. Μαύρου 2) (άρθρο 85 εδ α' ΚΕΔΕ).

ΚΑΤΑ

Του Σπανού Θωμά – Δημήτριου του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου, 50 χλμ. Λεωφόρου Ρόδου – Λίνδου (ΑΦΜ 027637336).

Συζητείται ενώπιον του Δικαστηρίου σας η από 10-05-2019 (αρ. κατ. 87/10-05-2019) αίτηση του αντιδίκου, με την οποία αιτείται την ανατροπή των αναγκαστικών κατασχέσεων υπ' αριθμόν 476/14-04-2000 και 416/26-10-2011, με τις οποίες είχαν κατασχεθεί ακίνητα της οφειλέτριας του Δημοσίου Ελένης Καρόφτη του Μερκουρίου (Α.Φ.Μ. 054656203) μετά από τις με αριθμούς 115/2000 και 59/2011 παραγγελίες αναγκαστικής κατάσχεσης του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ρόδου.

Την αίτηση αυτή αρνούμαστε και αποκρούουμε καθ' ολοκληρίαν ως απαράδεκτη, νόμω και ουσία αβάσιμη, και επαγόμεστε τα ακόλουθα:

ΙΣΤΟΡΙΚΟ:

Στη Δ.Ο.Υ. υποβλήθηκε από την Καρόφτη Ελένη του Μερκουρίου η υπ1 αριθμό 141474/03-03-1998 δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικ. έτους 1998 με την οποία δήλωσε ότι με το υπ' αριθμ. 2829/20-2-97 συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Χρυσάνθης Κώτη απέκτησε ακίνητο προσωρινής αξίας 31.361.965 δρχ. (ΚΑ 735 δήλωσης). Από την εκκαθάριση αυτής της δήλωσης προέκυψε φόρος 18.451.719 δρχ. (54.150,31€) λόγω προστιθέμενης διαφοράς τεκμηρίου από την απόκτηση του ακινήτου 30.737.095 δρχ.

Στη συνέχεια υποβλήθηκε από τη φορολογούμενη η υπ' αριθμ. πρωτ. 30/04-01-1999 αίτηση με την οποία ζητούσε την επανεξέταση της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, διότι δεν υπολογίστηκε κατά την εκκαθάριση η ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων χρήσεων που ήδη φορολογήθηκε, υποβάλλοντας συγχρόνως και συμπληρωματική δήλωση (αριθ. 151143/04-01-1999) με την οποία δήλωσε ανάλωση κεφαλαίου που ήδη φορολογήθηκε ποσό 30.000.000 δρχ. (ΚΑ 787).

Από τον προσωρινό έλεγχο αυτής της δήλωσης σύμφωνα με την από 12-10-1999 έκθεση του εφοριακού υπαλλήλου Σωτηράκη Μιχαήλ το ποσό της ανάλωσης κεφαλαίου που ήδη φορολογήθηκε προσδιορίστηκε στο ποσό των 5.354.616 δρχ. και έγινε νέα εκκαθάριση της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος οικ. έτους 1998 από την οποία προέκυψε φόρος 16.042.141 δρχ. (47.078,92€), λόγω προστιθέμενης διαφοράς τεκμηρίων από την απόκτηση ακινήτου ποσού 25.382.479 δρχ.

Με την υπ' αριθ. πρωτ. 25041/07-09-2005 αίτησή της η Καρόφτη Ελένη του Μερκουρίου ζήτησε τη διαγραφή του φόρου εισοδήματος οικ. έτους 1998 που βεβαιώθηκε (Χ.Κ. 16/923/30-11-1998) με βάση την αρχική και συμπληρωματική δήλωσή της που αναφέρονται ανωτέρω. Η Δ.Ο.Υ. Ρόδου απέρριψε το αίτημα, γνωστοποιώντας την απόφαση αυτή με το με αριθμό πρωτ. 25041/01.12.2005 έγγραφο. Επί της αρνητικής απαντήσεως της ΔΟΥ Ρόδου προσέφυγε ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου με την υπ' αριθμ. 15/02.02.2006 προσφυγή της. Για τη προσφυγή αυτή εκδόθηκε η με αριθμό 629/2008 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Ρόδου, η οποία απέρριψε την προσφυγή λόγου παρέλευσης του χρόνου παραγραφής του δικαιώματος για την υποβολή ανακλητικής δήλωσης.

Κατά της προαναφερόμενης απόφασης ασκήθηκε έφεση, η οποία συζητήθηκε στις 30-04-2010 και εκδόθηκε η με αριθμό 301/2011 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά (Μεταβατική έδρα Ρόδου) η οποία απορρίπτει την έφεση.

Στις 04-07-2011 η Καρόφτη Ελένη του Μερκουρίου επανέρχεται με νέα αίτηση για ακύρωση ή τροποποίηση οριστικής εγγραφής σύμφωνα με το άρθρο 75 του Ν. 2238/94. Στην παραπάνω αίτηση ο προϊστάμενος της ΔΟΥ απάντησε με το αριθμ. πρωτ. 19689/19.07.2011 απαντητικό έγγραφο, ότι δεν έχουν εκδοθεί φύλλα ελέγχου. Κατά της παραπάνω αρνητικής απάντησης προσέφυγε ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου με την αρ. 425/18-10-2011 προσφυγή. Για τη προσφυγή

αυτή εκδόθηκε η με αριθμό 119/2013 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Ρόδου, η οποία απορρίπτει την προσφυγή της.

Στη συνέχεια κατά της ανωτέρω απόφασης ασκήθηκε η από 18-11-2013 έφεση, η οποία απορρίφθηκε με την υπ' αριθμ. 3306/18.12.2015 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά-Μεταβατική Έδρα Ρόδου (Τμ. Ζ' Τριμελές).

Η Δ.Ο.Υ Ρόδου για τη διασφάλιση και την είσπραξη της οφειλής και εφαρμόζοντας τις διατάξεις του Ν.Δ. 356/74 (Κ.Ε.Δ.Ε.) προέβη σε αναγκαστικά μέτρα είσπραξης, ενώ ειδικότερα σε ό, τι αφορά τις αναγκαστικές κατασχέσεις των ακινήτων της Καρόφτη Ελένης του Μερκουρίου, αυτές έγιναν σύμφωνα με τον ΚΕΔΕ. Επίσης μετά τη γνωστοποίηση του αιτούντος που κατατέθηκε στην Δ.Ο.Υ. Ρόδου και πήρε αριθμό πρωτ. 4171/10-02-2006, η κατάσχεση με αριθμό 416/2011 επιδόθηκε και στον ίδιο σύμφωνα με τη με αριθμό 10539/27-10-2011 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή Ρόδου Κυρίζογλου Κωνσταντίνου.

1. Ένσταση ύπαρξης προσωρινού δεδικασμένου

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 695 ΚΠολΔ η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων ισχύει προσωρινά και δεν επηρεάζει την κύρια υπόθεση. Επομένως, από αυτή παράγεται προσωρινό δεδικασμένο, το οποίο με πρόταση διαδίκου ή και αυτεπαγγέλτως δεσμεύει το Δικαστήριο, όταν αυτό καλείται να δικάσει επί άλλης αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικού μέτρου και για την ίδια μεταξύ των διαδικών διαφορά μέχρι πιθανολογήσεως υπάρξεως νέων στοιχείων. Η απόφαση που περατώνει τη δίκη των ασφαλιστικών μέτρων έχει οριστικότητα, γι' αυτό και δεν ανακαλείται ούτε μεταρρυθμίζεται ελεύθερα. Ειδικότερα, η απόφαση που δέχεται την αίτηση και διατάσσει ασφαλιστικά μέτρα διαμορφώνει με δικονομικό θεμέλιο μια νέα κατάσταση που επιτρέπει την εξασφάλιση ή την προσωρινή απόλαυση του ουσιαστικού δικαιώματος του αιτούντος και τη ρύθμιση γενικότερα των εριζόμενων σχέσεων των διαδίκων. Συνεπώς, η απόφαση έχει άμεση διαπλαστική ενέργεια, την οποία ο αντίδικος και κάθε τρίτος είναι υποχρεωμένοι να σεβαστούν (Κονδύλης, Το δεδικασμένο, 1983, σελ. 391, ΕΣ Ολ33/1997 Δ. 1998.435). Η δέσμευση από το προσωρινό δεδικασμένο περιορίζεται στο πλαίσιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων (ΑΠ 283/1992 ΕλλΔνη 1993.1071, ΑΠ 1062/1991 ΕλλΔνη 1992.561) και εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 321-334 για τον προσδιορισμό τόσο των αντικειμενικών και υποκειμενικών του ορίων όσο και της λειτουργίας του, η οποία παρουσιάζεται ως αρνητική και θετική. Κατά την αρνητική του λειτουργία το προσωρινό δεδικασμένο εμποδίζει την αναδίκαση της

υπόθεσης. Νέα αίτηση μεταξύ προσώπων που δεσμεύονται από το δεδिकाσμένο μπορεί να υποβληθεί, όταν δεν παρουσιάζει τις τυπικές ελλείψεις για τις οποίες απορρίφθηκε η προηγούμενη ή στηρίζεται σε διάφορη ιστορική και νομική αιτία με μεταβολή ενδεχομένως και του αντικειμένου της προσωρινής δικαστικής προστασίας. Η μεταβολή των συνθηκών υπό την έννοια του άρθρου 696 αριθ. 3 ΚΠολΔ αποτελεί λόγο κάμψεως του δεδिकाσμένου και αναλόγως δικαιολογεί είτε αίτηση ανακλήσεως ή μεταρρυθμίσεως της αποφάσεως που διέταξε ασφαλιστικά μέτρα είτε νέα αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, όταν η αρχική απόφαση είναι απορριπτική (Κεραμεύς / Κονδύλης / Νίκας, Ερμ ΚΠολΔ II, 2000, αριθ. 5,6 σελ 1361).

Το προσωρινό αυτό δεδिकाσμένο παύει να ισχύει με την έκδοση αντίθετης ή μη απόφασης επί της κύριας δίκης (Π. Τζίφρα, 1980, Ασφαλιστικά Μέτρα, σελ. 68, αριθ. 24. α, ΑΠ 1077/2008 δημοσίευση Νόμος).

Επομένως, οι αποφάσεις των ασφαλιστικών μέτρων εφόσον δεν έχουν ανακληθεί, εξακολουθούν να ισχύουν και να παράγουν τις έννομες συνέπειές τους και επομένως το δεδिकाσμένο που απορρέει από αυτές ισχύει έως την ικανοποίηση του ασφαλιζόμενου δικαιώματος ή την τελεσίδικη κρίση για την ανυπαρξία του.

Η απόφαση που απορρίπτει την αίτηση για λήψη ασφαλιστικών μέτρων δημιουργεί οριστικό δεδिकाσμένο για το ότι ο αιτών δεν έχει δικαίωμα για προσωρινή δικαστική προστασία και δεν μπορεί η απόφαση αυτή να ανακληθεί.

Έτσι, αν, με τα ίδια πραγματικά περιστατικά, ζητηθεί η λήψη του ίδιου ή παρόμοιου ασφαλιστικού μέτρου, μεταξύ των ίδιων διαδίκων ή των διαδόχων τους, η αίτηση είναι απαράδεκτη λόγω ύπαρξης δεδिकाσμένου ως προς το ότι ο αιτών δεν έχει δικαίωμα προσωρινής δικαστικής προστασίας. Αν ζητηθεί η λήψη άλλου ασφαλιστικού μέτρου, η αίτηση είναι επίσης απορριπτέα λόγω ύπαρξης δεδिकाσμένου ως προς την ανυπαρξία δικαιώματος για προσωρινή δικαστική προστασία (Ιωάννης Καιράς: Αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων και άμυνα αντιδίκου, § 34.Β).

Συνεπώς, αν απορριφθεί κατ' ουσίαν η αίτηση να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα, νέα αίτηση που στηρίζεται στον ίδιο λόγο και ζητεί να ληφθεί το ίδιο ασφαλιστικό μέτρο είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη (**Εφαθ 1173/99** ΕΛΔ 42.764).

Στην προκειμένη περίπτωση, ο αιτών έχει ασκήσει στο παρελθόν ενώπιον του Δικαστηρίου Σας την από 28-06-2017 (αρ. κατ. 132/2017) αίτησή του (ατομικά και ως πληρεξουσίου της Ελένης Καρόφτη του Μερκουρίου), με το ίδιο αίτημα, της άρσης των ίδιων κατασχέσεων, η

οποία συζητήθηκε και εξεδόθη επ' αυτής η υπ' αριθμ. 161/2017 απόφαση του Δικαστηρίου σας (σχετ. 7), που απέρριψε την αίτησή του, δεχθείσα ότι δεν χωρεί ανατροπή της κατάσχεσης ή αναγγελίας του Ελληνικού Δημοσίου. Επομένως, κατά τα ανωτέρω διαλαμβανόμενα, η παρούσα ένδικη αίτησή του δέον όπως απορριφθεί ως απαράδεκτη για το λόγο αυτό.

2. Η κρινόμενη αίτηση είναι μη νόμιμη.

Στην επισπευδόμενη κατά τις διατάξεις του ΚΕΔΕ εκτέλεση (διοικητική) δεν χωρεί ανατροπή της κατάσχεσης, όπως προκύπτει από τη σαφή διατύπωση των διατάξεων των άρθρων 19 παρ. 4 και 41 παρ. 7 ν.δ. 356/74 (ΚΕΔΕ). Σύμφωνα με τα άνω άρθρα 19 παρ. 4 και 41 παρ. 7 του ΚΕΔΕ ορίζεται ότι "Αι περί ανατροπής της κατασχέσεως διατάξεις του άρθρου 1019 του Κ.Πολ.Δ. δεν έχουν εφαρμογή επί κατασχέσεων επιβαλλομένων κατά την διαδικασία του παρόντος νομοθετικού διατάγματος". Όμοια ρύθμιση ίσχυε και υπό την προϊσχύσασα Πολιτική Δικονομία, λόγω της ισχύος της ειδικής διάταξης του άρθρου 8 α.ν. 1537/1938 με την οποία οριζόταν ότι δεν έχουν εφαρμογή στη διοικητική εκτέλεση οι διατάξεις του άρθρου 997 Κ.Πολ.Δ.

Συνεπώς οι από το Δημόσιο επιβαλλόμενες κατασχέσεις δεν ανατρέπονται, οποιοδήποτε χρονικό διάστημα και αν παρέλθει από την επιβολή τους (βλ. Β. Βαθρακοκοίλη Κ.Πολ.Δ. 1019, αριθ. 7, ΚΕΡΑΜΕΑ / ΚΟΝΔΥΛΗ / ΝΙΚΑ, ερμ. Κ.Πολ.Δ., υπ' άρθρο 1019, αριθ. 12, σελ. 1996, Ευστρατιάδη: Η ανατροπή της κατάσχεσης, Αρμ. ΝΘ` (2005). 1886, Α.Π. 928/1991 ΕΕΝ 1992, 545, 546, Εφ. Λαρ. 509/1975 Δικ. 1976. 174, Μ. Πρωτ. Βερ. 14/1972, Αρχ. Ν. ΚΓ` (1972) 401, Ειρην/ Αθ. 122/1976, Δ 7.1976, 668, Ειρ. Θεσ. 267/1972, Δ 3.341 με ενημερωτικό σημείωμα Παπαχρήστου, ΕιρΠειρ 51/2015, ΕιρΖακ 12/2015, ΕιρΡόδου 161/2017).

Η κρινόμενη αίτηση συνεπώς, με την οποία ο αιτών ζητά την άρση των κατασχέσεων που επέβαλε η Δ.Ο.Υ. Ρόδου, είναι μη νόμιμη και ως τέτοια, απορριπτέα.

3. Ένσταση έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης.

Ο αντίδικος δεν αποδεικνύει ότι τα επίδικα ακίνητα έχουν περιέλθει σε αυτόν με μεταγραφή της υπ' αριθμ. 47/2014 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου περί χρησικτησίας στο Κτηματολόγιο.

Επειδή σύμφωνα με τα ανωτέρω η αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Επειδή προσκομίζουμε και επικαλούμαστε τα κάτωθι έγγραφα:

1. Το υπ' αριθμ. πρωτ. 18336/22-05-2019 έγγραφο απόψεων της Δ.Ο.Υ. Ρόδου,

2. την υπ' αριθμ. 476/2000 έκθεση κατάσχεσης, μετά των σχετικών επιδόσεων της,
3. την υπ' αριθμ. 416/2011 έκθεση κατάσχεσης, μετά των σχετικών επιδόσεων της,
4. την υπ' αριθμ. πρωτ. εισερχ. 4171/10-02-2006 γνωστοποίηση του αιτούντος προς τη Δ.Ο.Υ. Ρόδου,
5. την υπ' αριθμ. 47/2014 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου,
6. την από 21-05-2019 κεντρική ανασκόπηση μέτρων που έχουν επιβληθεί στην οφειλέτρια της Δ.Ο.Υ. Ρόδου,
7. την υπ' αριθμ. 161/2017 απόφαση του Ειρηνοδικείου Ρόδου,
8. Νομολογία (ΕιρΠειρ 51/2015).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΙΤΟΥΜΑΣΤΕ

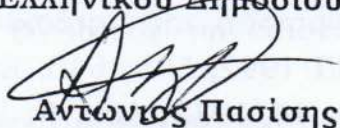
Να γίνει δεκτό το παρόν σημείωμά μας.

Να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση.

Να καταδικασθεί ο αντίδικος στη δικαστική μας δαπάνη.

Ρόδος, 30-07-2019

Ο Πληρεξούσιος του Ελληνικού Δημοσίου και της Α.Α.Δ.Ε.

Αντώνιος Πασίσης

Δικαστικός Πληρεξούσιος Ν.Σ.Κ.

τηλ. 22410-37177

Τήλου 4, Ρόδος

a.pasisis@nsk.gr